

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/58/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213213831
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4213213831.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú F. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, dieťa rodičov: Z. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., I. utca XX, Maďarská republika a O. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., N. X/XX, zast. Dr. Máriou Lubuškiovou, advokátkou, so sídlom Komárno, Pohraničná 889/1, o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti a návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 29. septembra 2015 č. k. 12P/218/2013-382 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa zvýšenia vyživovacej povinnosti otca na maloletú F. I., nar. XX. XX. XXXX mení tak, že vyživovaciú povinnosť otca zvyšuje zo sumy 120 eur na sumu 160 eur mesačne, počnúc od 20. 11. 2013. Výživné je splatné vždy do 20. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa. Týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 9P/326/2010 zo dňa 12. 01. 2011 v časti o výžinom na maloleté dieťa.

V napadnutej časti týkajúcej sa zročného výživného a vo výroku o trovách konania rozsudok súdu prvého stupňa zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zvýšil vyživovaciú povinnosť otca na mal. F. I., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 120 eur na 200 eur mesačne, počnúc od 20. 11. 2013. Výživné je zročné vždy do 20. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa. Zaostalé zročné výživné za obdobie od 20. 11. 2013 do 30. 09. 2015 vo výške 1.706 eur súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným až do vyrovnania a to tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Týmto sa zmenil rozsudok Okresného súdu Komárno 9P/326/2010 zo dňa 12. 01. 2011 v časti o výžinom na maloleté dieťa. Súd konanie o návrhu na zníženie výživného zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 78 ods. 1, 3, § 62 ods. 2 až 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, § 160 ods. 1, § 96 OSP a na základe vykonaného dokazovania zistil, že rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 9P/326/2010 zo dňa 12. 02. 2011 bol upravený styk otca s maloletou F. a bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca na maloletú zo sumy 82,98 eura na sumu 120 eur. Návrh matky vo zvyšku bol zamietnutý. V čase rozhodovania mal. F. bola žiačkou 6. ročníka základnej školy. Matka maloletej mala zvýšené výdavky na maloleté dieťa z dôvodu zdravotných problémov maloletej, ako aj v dôsledku jej mimoškolskej činnosti. Matka mal. dieťaťa bola zamestnaná na ÚPSVaR Komárno s čistým mesačným príjmom 477,82 eura. Za rok 2009 mala čistý príjem 522,08 eura. Otec maloletého dieťaťa mal čistý mesačný príjem vo výške 866,66 eura, žil v spoločnej domácnosti so svojou družkou a druhou maloletou dcérou U., voči ktorej mal tiež vyživovaciú povinnosť. V súčasnej

dobe mal. F. navštevuje 2. ročník Gymnázia Hansa Selyeho s VJM, stravuje sa v škole, výdavky na stravu mesačne predstavujú sumu 25 eur. Na začiatku školského roka mala matka zvýšené výdavky, zaplatila rodičovský poplatok vo výške 20 eur, kúpila maloletej školskú tašku spolu s výbavou za 60 eur, pracovné zošity, učebné pomôcky vo výške 36 eur, športovú obuv a jedny ďalšie topánky spolu vo výške 90 eur, uhradila ďalšie povinné platby do školy cca vo výške 69 eur. Matka poukázala na skutočnosť, že v júli 2015 maloletá navštívila zubného ortopéda, kde zaplatila ďalších 52 eur. Ďalšie mesačné výdavky na maloletú predstavujú výdavky týkajúce sa hygieny, oblečenia, mobilný telefón vo výške 7 eur a internet vo výške 12 eur. Maloletá mesačne dostáva 20 až 30 eur vreckové, pravidelne chodí na kozmetiku, pretože má problematickú pleť. V septembri 2015 sa maloletá prihlásila na jazykový kurz, ktorý stál 112 eur. Matka maloletej poukázala aj na skutočnosť, že mal. F. sa chystá na lyžiarsky výcvik v marci 2016, ktorá bude stáť cca 200 eur. Matka s maloletou žije vo vlastnom dvojizbovom byte, na ktorý spláca pôžičku v mesačných splátkach vo výške 142,25 eura. Je zamestnaná na ÚPSVaR Komárno s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške okolo 495,26 eura. Otec v čase od 11. 10. 2012 do 10. 04. 2013 bol nezamestnaný. Pracovný pomer so spoločnosťou SLK „Elektro“ s. r. o. ukončil dňa 10. 10. 2012 dohodou, a to z vlastného podnetu. Na základe potvrdenia o vyplatených dávkach v nezamestnanosti dostával mesačne v priemere 524 eur. Dňa 18. 04. 2013 si založil spoločnosť Comdeco, s. r. o., ktorej je dodnes konateľom a zároveň jediným spoločníkom. Okrem toho je od 20. 11. 2013 zamestnaný v spoločnosti PEX Automotive Systems Kft. Na základe pracovnej zmluvy v roku 2013 mal hrubý mesačný príjem vo výške 400.000 Ft a po uplynutí skúšobnej doby vo výške 450.000 Ft. Od 01. 03. 2014 zmenou pracovnej zmluvy došlo k zvýšeniu hrubej základnej mesačnej mzdy otca o 40.000 Ft. Na základe nim predložených výkazov o príjme jeho priemerný čistý mesačný príjem za rok 2014 je vo výške 321.548 Ft a za rok 2015 vo výške 319.897 Ft. V priebehu konania otec maloletej prerušil spolužitie so svojou družkou, s ktorou majú spoločné maloleté dieťa U. Aj voči nej má otec vyživovaciu povinnosť. Na základe jeho tvrdení platí na maloletú U. výživné vo výške 90 eur. Vo vzťahu k maloletej U. nie je súdnym rozhodnutím upravený výkon rodičovských práv a povinností, pretože na základe tvrdení otca sa s bývalou partnerkou o tom vedeli dohodnúť. Otec maloletej v súčasnosti žije sám v rodinnom dome v Maďarsku, ktorý si zakúpil po tom, čo predal svoj trojizbový byt. Na základe predložených dokladov mesačné režijné náklady otca na dom sú približne vo výške 170 eur. Doteraz do zakúpeného rodinného domu, podľa jeho tvrdení, investoval približne 2.939 eur. Okrem toho bol povinný zaplatiť daň za nehnuteľnosť vo výške 200.000 Ft. Zo zvyšku kúpnej ceny bytu si vyrovnal svoje pôžičky, ktoré mesačne splácal vo výške 110 eur a 40 eur, ako aj zaostané výživné na maloletú F.. Od mája 2014 platí riadne výživné na maloletú vo výške 120 eur. V októbri 2014 nadviazal kontakt s maloletou, zakúpil jej výtvarné potreby raz vo výške 15.000 Ft a na ošatenie raz vo výške 25.000 Ft, k meninám jej daroval 50 eur.

V danom prípade súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je dôvodný. Súd mal za preukázané, že k významnej zmene pomerov došlo na strane maloletého dieťaťa, nakoľko v roku 2011, kedy súd naposledy rozhodoval o výživnom, bola mal. F. žiačkou 6. ročníka ZŠ. V súčasnej dobe navštevuje 2. ročník strednej školy. Maloletá teda postúpila na vyšší stupeň školskej dochádzky, čo súd považuje za podstatnú zmenu pomerov, pretože sa zvýšili na ňu odôvodnené výdavky spojené s oblečením potrebným do školy, školskými potrebami, výdavkami spojenými so školou, ako aj mimoškolskými aktivitami. Maloletá navštevuje umeleckú školu, rada jazdí na koni, v súvislosti s touto aktivitou absolvovala aj niekoľko táborov. Podľa názoru súdu aj uvedené mimoškolské aktivity sú finančne náročné. Je nepochybné, že pri začiatku každého školského roka sú zvýšené výdavky na mal. dieťa s nástupom do školy, čo je v zásade jednorazového charakteru. Na strane matky od predchádzajúceho rozsudku podstatné zmeny v majetkových pomeroch nenastali, naďalej pracuje na ÚPSVaR Komárno, pričom jej mesačný zárobok je priemerne vo výške okolo 495,26 eura. Na strane otca v priebehu konania došlo k podstatnej zmene pomerov, nakoľko dňa 20. 11. 2013 sa stal zamestnancom spoločnosti PEX Automotive System Kft., a tak jeho príjem oproti predchádzajúcemu rozsudku sa zvýšil z cca 866,- eur na sumu v priemere 1.022 eur (t.j. 319.897 Ft). Medzičasom si založil aj spoločnosť Comdeco, s. r. o., z činnosti ktorej má tiež nejaké menšie príjmy. Súd poznamenáva, že podnikanie je činnosť vykonávaná za účelom dosiahnutia zisku v zmysle Obchodného zákonníka. To znamená, že takáto činnosť by predovšetkým mala finančnú situáciu otca vylepšiť, a nie zaťažovať napr. pôžičkami a nemôže byť na úkor maloletého dieťaťa. V neprospech otca pri určovaní výživného svedčí aj tá skutočnosť, že v období, kedy sa stal otec nezamestnaným, ukončil pracovný pomer dohodou, čím sa otec vzdal výhodnejšieho zamestnania, i keď nemusel. Otec zaťažujú mesačné režijné výdavky na bývanie, cestovné náklady na cestu do práce a späť, ešte neuhradené trovy exekúcie týkajúce sa vymoženého výživného vo výške 1.068,66 eura a vyživovacia povinnosť

voči druhej maloletej dcére U.. Súd na výdavky otca vzniknuté v súvislosti s prestavbou zakúpeného rodinného domu neprihliadol, pretože je toho názoru, že na maloletú platené výživné má prednosť pred takýmito výdavkami. S prihliadnutím na zmenu pomerov tak na strane mal. dieťaťa, ako aj na strane otca, súd dospel k záveru, že primeraná výška výživného na mal. F. predstavuje sumu 200 eur. Podľa názoru súdu uvedená suma neohrozí existenciu a ani životnú úroveň otca a bude na prospech mal. dieťaťa. Súd vyživovaciu povinnosť otca zvýšil od 20. 11. 2013, t.j. odo dňa vzniku jeho pracovnoprávneho pomeru. Otec v skutočnosti platil na maloletú bežné výživné vo výške 120 eur, pričom podľa tohto rozsudku od 20. 11. 2013 má platiť 200 eur. Súd pri výpočte zaostaleho výživného zohľadnil už zaplatených 200 eur za mesiac máj 2015. Zaostalé výživné za obdobie od 20. 11. 2013 do 30. 09. 2015 vo výške 1.706 eur predstavuje rozdiel medzi doposiaľ určeným výživným a aktuálne určeným výživným (10 dní za mesiac november 2013 vo výške po zaokrúhlení 26 eur, t.j. $80:30=2,66 \times 10 \text{ dní} = 26$, za mesiac 12/2013 80 eur, za celý rok 2014 $12 \times 80 = 960$ a za 8 mesiacov / 2015 $8 \times 80 = 640$ a to bez mesiaca máj 2015). Súd s poukazom na ustanovenie § 160 ods. 1 OSP umožnil otcovi splácať zaostalé výživné v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným až do vyrovnania, a to vzhľadom na výšku jeho príjmu a výšku súdom zvýšeného bežného výživného, ako aj na ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca.

Vzhľadom na skutočnosť, že na pojednávaní dňa 23. 04. 2015 právna zástupkyňa otca zobrala späť návrh otca na zníženie výživného na obdobie od 25. 06. 2013 do 20. 11. 2013 a matka maloletého dieťaťa so späťvzatím návrhu súhlasila, súd v zmysle § 96 OSP konanie v časti návrhu na zníženie výživného zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) OSP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať bez návrhu.

Proti rozsudku súdu 1. stupňa podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec, odôvodniac ho tým, že súd pri svojom rozhodovaní vôbec neprihliadal na to, že v skutočnosti otcov čistý príjem od posledného zvýšenia výživného sa značne nezvýšil, a napriek viacerým potvrdeniam od zamestnávateľa, že žiadne cestovné výdavky mu nehradí, tieto nutné výdavky neboli odpočítané z čistého príjmu. Právna zástupkyňa matky maloletej stále poukazuje na zákon Maďarskej republiky, podľa ktorého by mal mať nárok na 6 HUF/km, avšak dohodnutý zárobok získal na základe dohody, že si nebude na tento príspevok nárokovať. Uviedol, že jeho čistý mesačný príjem je 1.000 eur, mesačné výdaje sú spolu 693 eur (výživné na U. 90 eur, trovy exekúcie 100 eur, splátka úveru 123 eur, bývanie 150 eur), cestovanie motorovým vozidlom do Budapešti predstavuje sumu 390 eur, a teda pri tejto kalkulácii by len na základné výdavky potreboval sumu 1.083 eur, takže by nemal finančné prostriedky ani na cestovanie do práce. Trovy exekúcie musel začať splácať na základe exekučného konania EX 787/2014, ku ktorému došlo kvôli predĺžovaniu konania vo veci zníženia výživného. V období marec/apríl 2014 čakal na pozitívny rozsudok vo veci zníženia výživného. Nakoniec bez rozsudku o znížení výživného bol nútený zaplatiť zaostalosť a trovy z prvej exekúcie EX 201/2014. Od konca roku 2014 Okresný súd Komárno už bral zníženie za bezpredmetné, nakoľko zaostalosť bola zaplatená. Od mája 2014 platil výživné v celej výške. Napriek naťahovaniu procesu zo strany právnej zástupkyne matky maloletej so žiadosťami o ďalšie dokazovanie, pri ktorých nedošlo k výrazným zmenám, neboli potvrdené vyššie príjmy. Zmena bola aj v tom, že právna zástupkyňa matky maloletej dala návrh na zvýšenie výživného najprv na 160 eur a túto sumu potom zvýšila na 200 eur, nakoľko sa dozvedeli, že v auguste 2014 predal trojizbový byt. Predávať začal v roku 2013, keď nemal príjem, skoro rok trvalo, kým našiel kupujúcu. Predať ho musel kvôli získaniu finančných prostriedkov na zaplatenie úverov, s ktorými bol byt zaťažený a ďalších pôžičiek. Po zaplatení úveru a časti pôžičiek od rodiny mu zostala čiastka, za ktorú by nemohol kúpiť ani dvojizbový byt na úrovni bytu, kde žije maloletá s matkou. Rodinné domy v Komárome sú kvôli vysokej nezamestnanosti lacnejšie ako panelákové byty na slovenskej strane, na základe toho našiel lacný dom 6 kilometrov od centra, ktorý nakoniec kúpil. Tento 50-ročný, dlho neobývaný starý dom považuje právna zástupkyňa matky maloletej za zbohatnutie. Kvôli súdному procesu sa vzťah s priateľkou N. K. zhoršil natoľko, že sa s dcérou U. odsťahovala k rodičom. V tej dobe už nemala žiaden príjem. Od tej doby platí na maloletú U. výživné 90 eur mesačne, a nakoľko bývajú v U., musí zaplatiť aj cestovné náklady, aby sa s ňou mohol stretávať. Vo firme Comdeco, s. r. o. mesačné predaje stále nestačia na pokrytie výdavkov za účtovníka, minimálnu daň, telefonovanie, cestovné náklady spojené s transportom tovaru, takže z firmy nečaká žiaden zisk a rozmyšľa, akou formou by vedel firmu zrušiť. Pri práci v Budapešti na rozvoj firmy nemá ani čas. Počas posledného pojednávania právna zástupkyňa matky maloletej predložila súdu rôzne potvrdenia o výdavkoch na maloletú, ktoré čiastočne boli jednorazové alebo polročné. Z uvedených výdavkov zhodnotil, že aktuálne platené výživné 120 eur stačí na štandardný život maloletej F. I.. Po zaplatení prvej exekúcie zo získaných peňazí jej matka kúpila mobilný telefón Samsung S4

mini. To považoval za nadbytočný luxus a z toho je jednoznačné, že exekučné procesy matka maloletej používa na jeho finančné zničenie. Pri aktuálnej exekúcii EX 787/2014 trovy predstavujú sumu vyššiu ako 1.100 eur, z ktorej matka maloletej F. už nedostane žiadne financie a slúži len na to, aby v nasledovnom 3-ročnom období matka maloletej F. nemusela podať návrh na exekúciu v prípade, že by jej nezaplatil celé mesačné výživné. Tento exekučný proces môže matka zastaviť, pričom jednorazový poplatok za zastavenie navrhol, že by jej uhradil. Toto však matka maloletej odmieta. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd výživné nezvýšil.

Kolíznym opatrovníkom navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok podľa § 212 ods. 2 písm. a) OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie otca je čiastočne dôvodné, preto rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 OSP zmenil, keď súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, avšak vec nesprávne právne posúdil.

Predmetom konania na súde prvého stupňa bol návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti a návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti na mal. F. I., nar. XX. XX. XXXX. Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na mal. F. I., nar. XX. XX. XXXX zo sumy 120 eur na 200 eur mesačne, počnúc od 20. 11. 2013. Výživné je zročné vždy do 20. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa. Zaostalé zročné výživné za obdobie od 20. 11. 2013 do 30. 09. 2015 vo výške 1.706 eur súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným až do vyrovnania a to tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, čím došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Komárno 9P/326/2010 zo dňa 12. 01. 2011 v časti o výživnom na maloleté dieťa. Súd konanie o návrhu na zníženie výživného zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V dôsledku odvolania podaného otcom je predmetom odvolacieho konania už len preskúmanie rozsudku súdu prvého stupňa v časti zvýšenia vyživovacej povinnosti na mal. F. I..

Podľa § 154 ods. 1 OSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine (ZoR) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 ZoR obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 ZoR každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 ZoR pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 ZoR výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ZoR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 ZoR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 ZoR pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

V ustanovení § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ako aj v ustanovení § 163 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (OSP) je zakotvená zásada, podľa ktorej už stanovené výživné je možno zmeniť, ak dôjde k zmene pomerov. Pokiaľ ide o maloleté dieťa, možno tak urobiť i bez návrhu. Z ustanovení § 78 ods. 1 Zákona o rodine a § 163 ods. 2 OSP tiež vyplýva, že pre povinnosť platiť stanovené výživné sa uplatňuje zásada, že stanovené výživné má zodpovedať pomerom, za ktorých bolo stanovené. Ak dôjde k zmene pomerov, musí sa to odraziť aj v úprave vyživovacej povinnosti. Vzhľadom k povahe výživného však pri zmene pomerov nedochádza automaticky i k zmene vyživovacej povinnosti, ale zmena pomerov je iba dôvodom na začatie nového súdneho konania, ktoré sa môže skončiť novou úpravou výživného. Preto aj dokazovanie súdu sa musí starostlivo orientovať na to, či došlo k zmene pomerov, t. j. musia byť spoľahlivo zistené okolnosti rozhodujúce pre pôvodne stanovené výživné a okolnosti rozhodujúce pre stanovenie výživného v čase, keď sa rozhoduje o novej úprave (R 72/65). Ak k zmene pomerov skutočne došlo, súd musí zmeniť pôvodnú úpravu výživného a vo výroku nového rozsudku musí vyjadriť, že ide o zmenu predchádzajúcej úpravy výživného, ktorú presne označí. Pokiaľ ide o zmenu pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu výživného stanoveného súdom, musí byť takej povahy, aby tu bol reálny dôvod meniť už vydané súdne rozhodnutie. Takouto zmenou pomerov nie je akákoľvek zmena v hľadiskách, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného, ale musí ísť o zmenu pomerov závažnejšieho (podstatného) charakteru v tých okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie pôvodného rozhodnutia o výživnom, teda musí ísť o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov (R 3/67). Z podstatných okolností, ktoré odôvodňujú zmenu výživného možno uviesť pribudnutie alebo odpadnutie vyživovacej povinnosti povinnému, podstatný pokles alebo podstatné dôvodné zníženie príjmov, zvýšenie príjmu, vyššie odôvodnené potreby oprávnenej osoby, ku ktorým môže dôjsť buď okamžite, napríklad v dôsledku nástupu do školy alebo vyšším vekom oprávneného, s čím súvisí aj nárast odôvodnených potrieb v dôsledku uplynutia dlhšej doby.

Odvolací súd, vychádzajúc z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa zistil, že naposledy bola vyživovacia povinnosť k mal. F. I. upravená rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 12. 01. 2011 č. k. 9P/326/2010-39, ktorý bol rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 31. marca 2011 v napadnutej časti, týkajúcej sa zvýšenia vyživovacej povinnosti otca, zročného výživného a náhrady trov konania, potvrdený. V čase ostatného rozhodovania o výživnom bol príjem matky 477,82 eura a príjem otca bol 866,66 eura mesačne. Od ostatného rozhodovania o výživnom, od ktorého uplynulo 5 rokov, došlo k zmene pomerov na strane na strane maloletej, ktorá bola žiačkou druhého stupňa základnej školy a t. č. je žiačkou strednej školy, čím samotným uplynutím doby, ako aj prechodom na strednú školu, došlo k nárastu jej potrieb. K podstatnej zmene pomerov u matky nedošlo, pretože jej príjem je t. č. 485,34 eura mesačne v čistom, teda sa zmenil nepatrne. K zmene pomerov došlo aj u otca, ktorý je počnúc od 20. 11. 2013 opätovne zamestnaný a dosahuje príjem 1.022 eur, teda u neho došlo k miernemu nárastu príjmu. Odvolací súd z takto zisteného skutkového stavu súdom prvého stupňa, zohľadniac odôvodnené potreby maloletej, zohľadniac i náklady na jej aktivity a vychádzajúc z príjmu, ale i celkových majetkových pomerov oboch rodičov dospel k záveru, že za primerané výživné považuje zvýšenie vyživovacej povinnosti otca zo sumy 120 eur na sumu 160 eur mesačne od 20. 11. 2013, kedy sa otec znovu zamestnal. Zvýšenie výživného na maloletú o 66%, ako to urobil súd prvého stupňa, odvolací súd nepovažoval za primerané, keď u otca došlo oproti ostatnému rozhodovaniu k nárastu príjmu len o 18% a u maloletej nebol zistený taký nárast jej potrieb oproti ostatnému rozhodovaniu, ktorý by odôvodnil takéto zvýšenie výživného. Výživného v takejto výške sa v priebehu konania domáhala aj matka a až po zistení, že otec predal byt a kúpil si starý rodinný dom, svoj návrh zmenila a domáhala sa výživného v sume 200 eur. Skutočnosť, že otec predal byt a kúpil si starší rodinný dom, ktorý si začal opravovať, nemožno považovať za zvýšenie životnej úrovne otca, pretože dom, ktorý si kúpil, je starý, s potrebnou investíciou do neho a otec byt predal z dôvodu, aby zaplatil zaostalé výživné, úvery a pôžičky, ktorými bol zaťažený. Z uvedených dôvodov považoval za primerané zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na sumu 160 eur mesačne, preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa zvýšenia výživného podľa § 220 OSP zmenil.

Keďže ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu nebola odvolaciemu súdu známa výška zročného výživného, odvolací súd v tejto časti napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj v časti výroku o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.